

**Uchwała nr XIX/112/2025
Rady Powiatu Bartoszyckiego
z dnia 23 kwietnia 2025 r.**

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Bartoszycach

Na podstawie art. 229 pkt 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572) oraz art. 16a ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 107 i 1907) **Rada Powiatu Bartoszyckiego uchwala, co następuje:**

§1. 1. Po zapoznaniu się ze skargą z dnia 27 stycznia 2025 r. (data wpływu do Starostwa Powiatowego w Bartoszycach 28 marca 2025 r.) złożoną przez babcię wychowanka Placówki Opiekuńczo – Wychowawczej w Bartoszycach na działalność Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Bartoszycach, zgodnie ze stanowiskiem Komisji Skarg, Wniosków i Petycji, **Rada Powiatu Bartoszyckiego uznaje skargę za bezzasadną.**

2. Uzasadnienie stanowi załącznik do uchwały.

§2. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Powiatu do zawiadomienia skarżącej o sposobie załatwienia skargi.

§3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY RADY

Wojciech Prokocki

Załącznik do uchwały nr XIX/112/2025 Rady Powiatu Bartoszyckiego z dnia 23 kwietnia 2025 r.

UZASADNIENIE

Rada Powiatu Bartoszyckiego po zapoznaniu się ze skargą z dnia 27 stycznia 2025 r. (data wpływu do Starostwa Powiatowego w Bartoszczach 28 marca 2025r.) przekazaną pismem DD-I.053.52.2025 z Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej złożoną przez babcię wychowanka Placówki Opiekuńczo – Wychowawczej w Bartoszczach na działalność Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Bartoszczach (dalej jako PCPR), rozpatrzoną przez Komisję Skarg, Wniosków i Petycji oraz po analizie materiałów dotyczących przedmiotu skargi, stwierdza że:

Zgodnie z art. 16a ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 107) komisja skarg, wniosków i petycji rozpatruje między innymi skargi na działania powiatowych jednostek organizacyjnych.

Komisja Skarg, Wniosków i Petycji rozpatrywała skargę w zakresie nieściśłości co do uczestnictwa Skarżącej w szkoleniach organizowanych przez PCPR.

Z analizy ww. skargi wynika, że zdaniem Skarżącej uczestniczyła ona regularnie w szkoleniach i grupach wsparcia organizowanych przez PCPR przez 9 lat kiedy to tworzyła wraz z mężem rodzinę zastępczą chłopca.

Z wyjaśnień otrzymanych od Dyrekcji PCPR wynika, że Skarżąca uczestniczyła jedynie w pojedynczych szkoleniach. W Szkole dla Rodziców i Wychowawców uczestniczyła w trzech lub czterech spotkaniach spośród dwunastu, które obowiązują w programie. Skarżąca zawsze usprawiedliwiała swoją nieobecność dolegliwościami bólowymi, chorobą wychowanka lub męża. Babcia chłopca wskazywała również, że ona wie jak postępować z wnukiem i nikt jej nie będzie pouczać.

Funkcjonowanie dziecka w rodzinie zastępczej od początku budziło wiele zastrzeżeń pracowników PCPR, a babcia chłopca miała ograniczoną przez sąd władzę rodzicielską wobec własnych dzieci. Chłopiec od najmłodszych lat przejawiał problemy wychowawcze i zachowania agresywne w stosunku do rówieśników, a później także własnej babci.

Wielokrotnie opinie i Opiniodawczego Zespołu Sądowych Specjalistów w Olsztynie wskazywały na obniżone kompetencje wychowawcze rodziców zastępczych, jednak wystarczające zdaniem Zespołu do opieki nad wnukiem. Zdarzały się okresy w których rodzina prawidłowo spełniała swoje funkcje wychowawcze, ale musiała być monitorowana systematycznie.

Skarżąca niejednokrotnie nie wpuszczała do domu pracowników PCPR, nie odbierała telefonów, nie oddzwaniała tłumacząc się jednocześnie przebywaniem na urlopie, nie potrafiła przy tym jednak wskazać daty zakończenia wypoczynku.

Niewątpliwym jest, że babcia chłopca go kocha i zapewniała mu podstawowe potrzeby opiekuńcze i bytowe oraz dbała o jego zdrowie. Z uwagi na widoczną więź emocjonalną chłopca z babcią pracownicy PCPR przez wiele lat starali się o pozostawienie dziecka w środowisku rodzinnym, był on objęty pomocą psychologiczną i pedagogiczną, jednakże z powodu postępujących trudności wychowawczych i przejawiającej się demoralizacji chłopca na mocy postanowienia sądu został on umieszczony w Placówce Opiekuńczo – Wychowawczej, w której przebywa od dnia 20 lutego 2024 r.

Powyższe jednoznacznie wskazuje, że pracownicy PCPR dołożyli wszelkich starań aby dziecko pozostało w środowisku rodzinnym jednak z uwagi na dobro chłopca jest to niemożliwe.

Należy również zaznaczyć, że zarówno Dyrektor jak i pracownicy PCPR są wysoko cenieni za swoją wiedzę, kompetencje, empatię oraz serce, które wkładają w codzienną pracę.

Z uwagi na powyższe Rada Powiatu Bartoszyckiego, po dokonaniu analizy dokumentacji zgromadzonej w sprawie badanej przez Komisję Skarg, Wniosków i Petycji, zgodnie ze wskazaniem Komisji **uznaje skargę za bezzasadną**.

Ponieważ skarga uznana została za bezzasadną i bezzasadność tą wykazano w uzasadnieniu przedmiotowej uchwały, to zgodnie z art. 239 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572) „W przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania skarżącego”.

PRZEWODNICZĄCY RADY

Wojciech Prokocki